

Landskap: Blekinge Upptecknat av: A. B. Rossh
 Härad: Biväxne Adress: Lund
 Socken: Bräkne-Hoby Berättat av: Fru Thom
 Uppteckningsår: 1942. Född år 1866 i Hoby

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Brunnslivet och tosia bonnadan.	s. 1-5.
Midsommarslek .	s. 5.
Städjedag.	s. 5.
Olika blommors betydelse.	s. 6-9.
Buketter av olika sorters blommor, svampdosor och parfymflaskor.	s. 9-10.
Midsommarfirande.	s. 11.
Brunnsbalerna.	s. 11-12.
Begravningsmaj.	s. 13.
Brudgranar.	s. 13.
Bröllop.	s. 13-14, 16.
Gästgivareskjutsar.	s. 14.
Långfredag skulle de piska varandra med björkris.	s. 17.
Sent en kväll syntes en likprocession, -varsel.	s. 18.

L. u. F. 44

Ullna k. 9.

Det var många bunnsvaller. Doms-
barnen fingo säga sig en 2 ljuster
och tjänarna samlade kvällen
innan och fick en matgjuse med
rifflor och god mat och i gingo
de till stam.

När vi sen fick se dem på
Snäckbacken lägs de ihop fötter
och sov.

Vi var men vid bussen vid
9-10 tiden på f. m. Fridriksson
de fattiga - fingo dricka tidigare
på morgonen innan musiken
började gredde.

De burlade oss ut till kamm
med båt och ~~de~~ gjorde (det be-
handlade och skaffade behånta

vid kummen.

Det var den 3:e bröddagen. Någon
det missings som gingo i byskan
som hade den liggningen vil
för att se på byskan. Det var
hur de ville fördiva tiden.

Sedan samlatas ungdomarna
och dansade efter krogpols-
musiken. Det var inte så mycket
att dansa där. Jy dansade två danser
där - på träskäcken. De samlatas
på den stäteplanen och fördiva ti-
den med leka några stund
som ville var tillsammans.

Det hade blivit en best. den i
Ronneby - så vad det i Kringsboda
som nu är kurot - där hade de

ACC. N:R. M. 8850:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

en städjodag på sommaren.

Man äkte ut till Lychnlighetsen
ö - nej det var mest djupadal -
det var inte allmänt - utom det
kunde man se stulet vällöpar som
gav det för att njuta av naturen.

- Vi äkte så på gången dit - ca 3-4
mil till Kungälv (?) och vi bekrade
vi på vägen på vägen. Tydligt
ty om där var dansbana liksom
på fräktbaken.

Vid hvar den dansade societeten
- de inhöriga bunnsgörsterna.

Man sig skickade på tjänstefolk
och andra. De samlades på en
vänlig plats utomför husen.
Den lätas och där stälde borden
sina tjänstefolk. Det var höga.

ACC. N:R. M. 8850:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

reservering i samlings boken hos en be-
gare fick de komman och deicha
kaffe.

Kyddkrosten hade de ej med
sig

ACC. N.R. M. 8850:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Midsonnarslek var det vis skeri-
gerist vis kunnosparben: Romneby
& kungsboda var städjedy.

Där var mycket vandräng på den
tiden. De kunde vara 40. 50 st.
som gingo till Toris Orman
: Romneby och de vilade sig vid
Orsälken. Det var folkets liv.
De gingo till fots. Min frälden
talade om om Toris Orman
det kunde sig fanns i dess bann-
dom. Min man var med en
gång - men han var den enda gån-
la så han tyckte det var skist.

De kunde byta blomma. Allka
blomma betydde olika saker.

Siljeknallj: Jy har redan länge älskat Jy!

Hos borgmästarens Arschau i Wäxjö
var han en informator som var för-
tynt i hans dotter och han väjde
sig fria. Men så hade hon lagt
blomma i hans ficka och
det betydde en best fjärr i
di visste han ju var han hade
hemme.

Randgräset betydde: som du är flyk-
tig och behöver stöd och Jy behöver
hans så stolta vi bindas.

Kalkvallen: Taftoneus vana Linnua
vinter Jy Jy!

Röda boklilja blomma: Jy ser ju

ACC. N.R. M. 8850: 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dina ögon arbeta du har mig kär.

Rosen: Den sköna rosa betydde
färbärande mellan älskade.

Förgät mig ej - (det säger ja sig självt.)
Jasminen: Jag kysade dig men
jag älskar dig inte.

Röda rosen: Min kärlek till dig för-
stär mig.

Vit ros: Jag kär inte.

Nyponblomman: Jag döer av svartsjuka.

Tursoteman: Jag är dig beröven.

Närnlän: Det är förgäves du behagar
mig inte.

Viol: Var för tv' bedrövad? Fatta mod!

Ärnnegrön: Nej.

Hundle: Fänge jag blod omfamnas dig!

Gentiana: Hjärtligt tack.

Lökkoja: Jag vill vara din näsa.

ACC. N.R. M. 8850:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blad av rosen betydde - ja.

Enris: Vända! stas - för får de.

Ekblad: Som raukan klingan sig
till sken vi lutan för mig till dig.

Det var ett skönt ungdoms-
ansellan. Men det var inte allen-
som var vi poetiska. Det var
hanske inte en på 100 som an-
vände det!

Vi vigdes hemma och en gammal
mal kant dekorerade altaret
hemma med skiv. Hon kunde
nämligen blomsterpricket. Hon
kunde nämligen haft gurement
och fids uppfostran. Det fanns
sådana blommor uppritade på ett
rykt och vi stod betydelsen under.

ACC. N.R. M. 8850:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(Meddelarna hade ett rött blom-
streck och hade ett ljust röd blom-
streck efter det.)

Vi var 4 stycken och vi frings
saga ett par hästar och vara
med mycket i ungdoms livet.
Vi gick först i mission i Lings-
boda och sen avslutades de efteråt.
Vi var alltid bjödus till goda
vänner och hade därför mat-
pisen med oss.

Först hade de långa buketter av
lorsudd och ambrodd och rösa
i runda torkojer och gyllnackor.
Sedan kunde de sätta några av

ACC. N.R. M. 8850:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vacker blommas till. Topps tyg de
ibland. De vrypte sin fickduk
om skapet på bukten. För den
hade de på rummet är bukten
som gjordes runda. Somliga hade
svanngdoor som stichades om-
kring och andra parfymflaskor.
De stichades bara omkring inom
bänkaden i kyrkan.

Jag fick 18 st. kuaggen med
stavar med ^{en} den ha jag gjord
om till brochen och get bort.

Det var ingen lövskud i
Ronneby. Men vi brukade få ta
en skjuts och fara in till Ronneby.

ACC. N.R. M. 8850:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

by. Så var det så trevligt vid be-
nen. Så var det beströmgästerna
och några laubboar men inte
precis tjänstefolk kommo dit-
och så dansade de runt mig.
Stingen vid beunen. Det var
mycket trevligt under sommaraften.

Det var I:e, II:e och III:e beunbaleu:
Ronneby. II:e beunbaleu - det
var för beströmgästerna. Det kom
folk från Karlskrona, Hoby, Sving-
boda Sving, Aryda och Hällesyd de
äkte i högså. Några gredade
dagsjor i ryggen som var full
av folk. Andra gick med sina
skor på armen och beströade

ACC. N.R. M. 8850:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

besöta - de vilde ej de gessa skolan
Slichons fingra frist den efter-
middagen innan för att göra i
ordning sin matpösa så att hon
kunde bjuda sin kvaljer och
Det behöves litet gott den dagen.

ACC. N.R. M. 8850:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid beqvinnigen majades det ut-
efter vägnus. Det var ju riktigt för
den om lade vackert. De kunde
lägga den dödes initialer. Jy var
med om att majä när jy var
yngre och det var någon man
ville ära. Tomliga vatte upp omi-
grann. De om ej skalade. Rivet
om stördes ju vägen backades
mest.

Jy ha hört talas om budgrann
vit luset där budparst skulle
gi in och där vattes upps bud-
grann. eller det ha ej varit van-
ligt här. i stället ha man rest
en äreprot med budparst initialer.

ACC. N.R. M. 8850:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De hade förking med. Det bröt sig
kunde vara i många dagar. Men
salade om att när hennes sjukas
bröt sig släkten var där i flera da-
gar. De voro gästgivarne i Katmarne
gästgivarne gärd ^{och} hennes föräldrar.
Min svärmor berättade att den
vissa dagen bjöds det blodkorv och
de visste gästerna att den dagen
skulle de resa. Men nu föll på
Noby gästgivarne gärd. En dag på
alla in på gästgivarne gärderna.
Gästgivarne skjutorna hade skjut-
log. Min far hade hästen som stod
för posten.

Om gästgivarne inte hade
några hästen inne så voro bränder.

ACC. N.R. M. 8850:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nu förpliktigade att lämna sina
böcker. De hade nämligen gånget in för
kontakt om gästgivarobjekt. Där-
garna fingo ju dessa ända upp
till Djuramåla & Vingeryd och
Rommeby och Kalmars fram och
åter - men inte längre. Posten
måste de regelbundet skjuta.

De och en granna hade den 2
gången i veckan då de skulle skjuta
postiljonen. Det var en vanlig
arbetsvagn och nu var det en
fjädervagn och då kördades postil-
jonen i Rommeby och fördes till
Djuramåla och sen kom han till-
baka igen och då skulle han åka
med. De var klädda i gästgivar-
kläder. Vi hörde postiljonen tuta

ACC. N.R. M. 8850:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

pi långt håll. 2 passagerare fick följa
med i probdiligensen.

De brudade kosta risgrödan och
lyckoskor efter brudparet - det
skulle betyda kommande lycka.

När de bäddade brudsängarna
så skulle de stå ända under
sängen för de skulle få barn. Det
skulle vara något grobart och det
finns ingenting som man riggar
bort som ärtor. - Det var bara en
skämt för att de skulle ligga härt.

De kom på idén och så satte en
bark på en ställning med ärtor
och vatten i så att tårnens svällen
och faller ned på de sovande.

ACC. N.R. M. 8850:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Långfredag skulle de jiska vandra
ra med Björkvis. Vi hade 2 ping-
fem och 3 drängar. "Husbond" lät
oss få nyckeln skulle vi gå in och
jiska flickorna; bad de. Men min
äldste syster hittade på att vi
skulle bli ut på en docka i
mattlinnen och schaltes och
lägga i sängarna och så gjorde
flickorna sig och skattade åt drän-
garna.

ACC. N:R. M. 8850:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Farfars och morfars vras utte
och gick ganska sent en kväll.
Farfar drog plötsligt morfars åt
vidan och sade: "Säg du inte
likprocessionen?" Och när mor-
far kom in var det litorna bränt
höl på hans nya folkskinn-
byxor.

Det var en trötta växel.